

Oktatásügy

A magyarországi közoktatás ügye nyilván nem tartozik az örökérvényű üdvtörténeti események sorába, és az evangélium ügyéhez se igazán kapcsolódik. Azonban olyasvalami, ami sok millió ember, több generáció jövőjét határozza meg döntő módon hosszú évtizedekre. Így elképzelésem szerint Isten mégis figyelemmel kíséri az efféle ügyeket is, és Isten előtt jó dolog az, ha az államigazgatás korrekt és szakmailag jó döntéseket hozva szolgálja a társadalmat. A Bibliából kirajzolódik, hogy Isten igen is figyeli a hétköznapi, mondhatni profán ügyeket is és elvárja a tisztességes eljárást az élet minden területén.

Az elmúlt tíz évben sokan sokfajta változást eszközöltek a magyar közoktatásban. Valahogy ezek a változtatások azonban zömmel rosszul sülték el. Helyhiány miatt nem bocsátkozom részletekbe, de a lényeg az, hogy se a tanárok, se a diákok számára nem jelentettek ezek előrelépést, sőt, inkább bonyolították az addig sem rózsás helyzetet.

A világban sokféle oktatási modell létezik, azok hatását, hatékonyságát többféle nemzetközi felmérés nyilvánvalóvá teszi. Sajnos a magyar modell a jelenlegi állapotában arra jó, hogy ezeken a felméréseken sereghajtók között végezzünk. A spanyolviaszt nem nekünk kellene kitalálni, mert már fel lett találva, egész egyszerűen szükség lenne egy olyan innovatív, bölcs és nagyformátumú gárdára a magyar közoktatás élén, ami gatyába rázza az iskolarendszert, a magyar iskolai hagyományok figyelembevételével építi be az eredményes nemzetközi vívmányokat.

Hadd idézzem meg itt Kodály Zoltán alakját, aki kiemelkedő munkásságával a magyar zenepedagógia irányát évszázadokra állította megfelelő irányba. Munkássága nyomán megerősödött a zeneiskola hálózat és világszínvonalú zenepedagógiai rendszerrel gazdagodott a nemzet, mely a mai napig ontja magából a kiváló zeneművészeket, zenepedagógusokat.

Minden gyermekben elrejt Isten valami nagyszerűt. A társadalom felelőssége, hogy ez az isteni mag kisarjadjon, szárba szökkenjen majd fává érve gyümölcsözővé váljon. Ebben a folyamatban a család, a szociálisközeg mellett a közoktatásnak is kiemelkedő szerepe van.

Muszáj szót ejtenünk a piszkos anyagiakról is. Senki se ábrándozzon nagyszerű oktatásról addig, amíg nem fizetik meg becsületesen a tanárokat. Ahhoz, hogy az elhivatott tehetséges tanárok a pályán tudjanak maradni és nyugodt körülmények között tudják az energiáik legjobb részét a felnövekvő nemzedékek szolgálatába állítani, ahhoz, hogy ne égjenek ki és még a pályán töltött harminc év után is inspiráltak maradjanak, ahhoz az szükséges, hogy ne legyenek filléres gondjaik, ne kelljen anyagi túlélőharcra pazarolniuk pszichés erőiket. Azaz, körülbelül a mindenkori versenyszféra középvezetőinek bére szükségeltetne ehhez.

Imádkozzunk tehát azért, hogy Isten adjon a magyar közoktatásnak is Kodály Zoltánokat, akik Isten kegyelméből helyes irányba fordítják majd e szekeret. Ne hozzon a jelenlegi kormány káros döntéseket. (sajnos tervbe van véve, egy-két nem jól átgondolt gyökeres változtatás) A tanárokat fizessék meg tisztességesen és Isten által derüljön fényesség a magyar közoktatás egén.